

תל אביב, 19 בינואר 1999

השלום ינצח

ההיסטוריה האנושית נכתבה בדיו אדומה. עיקר תולדותיה רווי בשפיכות דמים במלחמות שבין אנשים, שבטים, עמים וקואליציות.

הסיבה העיקרית לכך היא תלותו של האדם באדמה, ממנה הוא ינק את קיומו ואת רווחתו, ועליה הגן בחירוף נפש ובהינף חרב.

במחצית השנייה של המאה העשרים חל שינוי עמוק: קיומו של האדם ורווחתו יונקים עתה מהמדע והטכנולוגיה. העולם עבר מכלכלה של שטחים לכלכלה של מוחות. והמוח - בניגוד לקרקע - אינו קשור לגבולות אינו מושפע ממרחקים, אינו עניין של כוחניות. הוא לא ניתן לכיבוש על ידי מבצעים צבאיים, והוא אינו ניתן לאימון במחנות צבאיים.

המחשב בא במקום החרב. והוא נבנה במכוני מחקר ואינו מצריך מלחמות. אין טעם שאדם ישפוך את דם רעהו - כאשר אפשר להאריך את החיים ולהעניק להם טעם חדש.

אין צורך שהילדים שלנו יהרגו או ייהרגו. עדיף שילמדו להתעשר בידע, להיתלות במדע, ולטעום טעם של חופש ללא שנאה.

לעבור ממלחמה לשלום - זה לעבור מזיכרון השנאה לתקוות היצירה.

השלום ינצח. אין אלטרנטיבה טובה יותר. ועלינו לסייע בידו לנצח בהקדם - כדי לחסוך חיי אדם. כדי לפזר אפילה שאין בה צורך.

שמעון פרס